

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **MUDr. D. B.**, bývajúceho v B., proti žalovanému **Mgr. Martinovi Butkovi**, vyššiemu súdnemu úradníkovi Okresného súdu Trnava, Trnava, Hlavná 49, o ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 45 C 165/2009 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 15 Co 131/2010, o námietke zaujatosti takto

r o z h o d o l :

Sudkyne Krajského súdu v Bratislave JUDr. Darina Kuchtová, JUDr. Ľubica Břoušková a JUDr. Soňa Pekarčíková **nie sú vylúčené** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 15 Co 131/2010 (vec Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 45 C 165/2009).

O d ô v o d n e n i e

Predsedička Krajského súdu v Bratislave predložila podľa § 15 ods. 1 veta štvrtá O.s.p. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky vec vedenú na tamojšom súde pod sp. zn. 15 Co 131/2010 na rozhodnutie o námietke zaujatosti. Na základe oznámení podľa § 15 ods. 1 veta prvá O.s.p. JUDr. Dariny Kuchtovej, predsedníčky senátu 15 Co, a sudkýň JUDr. Ľubice Břouškovej a JUDr. Sone Pekarčíkovej, ktoré sú členkami tohto senátu, dospela predsedníčka súdu k záveru, že nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti týchto sudkýň.

V písomnom oznámení podľa § 15 ods. 1 O.s.p. všetky tri sudkyne zhodne uviedli, že sa vo veci cítia byť zaujaté pre pomer k účastníkovi konania, konkrétne k žalobcovi. Poukázali na okolnosť, že žalobca sa v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II vedenom pod sp.zn. 52 C 217/2009 domáha ochrany osobnosti voči viacerým žalovaným, pričom sudkyňa JUDr. Darina Kuchtová je vo veci žalovanou 5/, sudkyňa JUDr. Ľubica Břoušková je vo veci žalovanou 6/ a sudkyňa JUDr. Soňa Pekarčíková je žalovanou 7/. Táto

okolnosť podľa názoru všetkých troch sudkýň zakladá pochybnosti o ich nezaujatosti a nestrannosti pri prejednaní veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 15 Co 131/2010.

Vo veci pripojila svoje stanovisko aj predsedníčka občianskoprávneho kolégia súdu. Uviedla, že z úradnej činnosti súdu je známe, že žalobca len vo výnimočných prípadoch nepodáva žaloby na sudcov, vyšších súdnych úradníkov, prokurátorov a pod. K tomu priložila zoznam sudcov Krajského súdu v Bratislave, voči ktorým žalobca podal žalobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O.s.p.) po preskúmaní námietky dospel k záveru, že nie sú dané zákonné dôvody pre vylúčenie menovaných sudkýň Krajského súdu v Bratislave z prejednávania predmetnej veci.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Podľa § 15 ods. 1 O.s.p. ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Predseda súdu môže prideliť vec inému sudcovi, ak s tým sudca, o ktorého vylúčenie ide, súhlasí; pridelenie zabezpečí podľa osobitného predpisu. Ak ide o vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 a predseda súdu má za to, že nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti sudcu, predloží vec na rozhodnutie súdu uvedenému v § 16 ods. 1. Na opakované oznámenia tých istých skutočností súd neprihliadne, ak už o nich nadriadený súd rozhodol; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietáhov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej

republiky a zákonom. Právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutý v jeho rozhodnutí vydanom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na základe návrhu súdu je pre súd záväzný.

Paragraf 14 ods. 1 O.s.p. predpokladá taký vzťah *osobného* záujmu sudcu k veci, účastníkom alebo ich zástupcom, ktorý by napriek snahe o objektivnosť rozhodovania mohol ovplyvniť jeho nestrannosť, a tým v konečnom dôsledku zákonnosť rozhodovania. Vzťah sudcu k účastníkom alebo ich zástupcom môže byť založený najmä na príbuzenskom, priateľskom alebo obdobnom vzťahu. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá, pokiaľ sa nepreukáže opak. V prípade, že sa o námietke zaujatosti sudcu koná na základe jeho oznámenia podľa § 15 ods. 1 O.s.p., nestačí len subjektívne vyjadrenie sudcu, že sa „cíti byť zaujatý“. Takéto konštatovanie musí byť nevyhnutne založené na okolnostiach objektívne spôsobilých vzbudiť pochybnosť o sudcovej nezaujatosti.

Funkcia sudcu si vyžaduje vysokú mieru profesionality nielen z hľadiska rozhodovania, ale tiež v zmysle schopnosti tolerovať, respektíve ignorovať pri svojej rozhodovacej činnosti správanie účastníkov konania, ich prípadné osočovanie, alebo aj podávanie rôznych sťažností, žalôb, prípadne i trestných oznámení. Pre všetky prípady právny poriadok Slovenskej republiky ustanovuje nástroje, či už ide o upozornenie účastníka na nevhodné správanie, možnosť uložiť mu poriadkovú pokutu až po trestnoprávnu ochranu sudcu ako verejného činiteľa atď. V prípade, že na sudcu bola účastníkom konania podaná žaloba o ochranu osobnosti, stáva sa sudca účastníkom občianskoprávneho konania, v ktorom majú obaja - sudca i účastník konania rovnaké postavenie.

Existencia procesnoprávneho vzťahu medzi účastníkom konania ako žalobcom a sudcom ako žalovaným osebe nezakladá medzi nimi vzťah v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p., nejde o osobný vzťah medzi sudcom a účastníkom. Opačný postoj by mohol v konečnom dôsledku viesť až k absurdnej situácii, že by v dôsledku účelového podávania rôznych žalôb, respektíve trestných oznámení na sudcov obštrukčne sa správajúci účastník konania dosiahol stav, že by nebolo jediného slovenského sudcu, ktorý by v danej veci nebol vylúčený.

Vo veci, na ktorú sa odvolávajú všetky tri sudkyne, nebolo doteraz konanie právoplatne skončené, nemožno preto túto skutočnosť bez ďalšieho považovať za okolnosť, ktorá by ohrozovala nestrannosť konania. Okolnosť, že účastník podal proti týmto sudkyňiam

žalobu sama osebe za situácie, kedy ony len prehlásili, že táto skutočnosť v nich vzbudzuje zaujatosť bez toho, aby pociťovali emócie nepriateľského charakteru voči žalobcovi, nezakladá pochybnosť o nezaujatosti menovaných sudkýň.

Z podaných oznámení sudkýň JUDr. Dariny Kuchtovej, JUDr. Ľubice Břouškovéj a JUDr. Sone Pekarčíkovéj nevyplývajú okolnosti predpokladané § 14 ods. 1 O.s.p., ktoré by boli spôsobilé založiť pochybnosti o ich nezaujatosti v prejednávaní a rozhodovaní veci žalobcu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto ich návrhu v zmysle § 16 ods. 1 O.s.p. nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 4. mája 2010

JUDr. Martin Vladík, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová